

BEDANKT VOOR HET DOWNLOADEN

Veel plezier met het document!

Ik zou het leuk vinden als je mijn Educatief Spel- & Leer(hulp)materiaal op m'n socials bij anderen aanraadt.

Tag je me dan op Instagram en/ of Facebook?

Lief, dank je wel !

Gebruikersvoorwaarden

Het Educatief Spel- & Leer(hulp)materiaal maak ik met veel plezier en enthousiasme., om collega's én kinderen op een leuke manier te laten leren .

Zonder toestemming is het dan ook niet toegestaan dit materiaal te verspreiden onder je eigen naam. De bestanden en plaatjes mogen ook niet zelf aangepast worden.

Delen mag natuurlijk wel maar en dat is fijn. Dan graag verwijzen naar Onderwijscoaching Jong Geleerd.

Heb je een van mijn materialen gebruikt in de klas, dan zou ik het erg leuk vinden als je een reactie plaatst. Dit kan op mijn website, op Insta e/o Fb.

Het geheim van de magische herfstboom

Het was een koude herfstochtend toen Mila en Sem naar school liepen. De wind blies de bladeren over het fietspad en overal lagen kastanjes, eikels en dennenappels.

Bij de oude eik achter het schoolplein bleef Mila plotseling staan.

“Sem, kijk eens! Daar ligt iets onder de bladeren!”

Ze bukte en haalde een klein, houten kistje tevoorschijn. Op het deksel stonden **7 gouden sterren** en een vreemd teken: een krulvormig blad.

“Zullen we het openmaken?” fluisterde Sem.

Mila tilde voorzichtig het deksel op. In het kistje lag een vergeelde brief.

Lieve herfstzoekers,

Wie het geheim van de magische herfstboom wil ontdekken, moet vóór zonsondergang de verborgen sleutel vinden. Volg de aanwijzingen en wees niet bang voor wat je tegenkomt.

De boswachter

Sem keek naar de lucht. “Het is pas **3 uur**. We hebben nog even!”

Onder in het kistje lagen **12 kastanjes** en een klein kaartje. Op het kaartje stond een tekening van een eekhoorn met een rode sjaal.

“Die ken ik!” riep Mila. “Die woont bij de grote beuk in het bos.”

De kinderen renden naar het bos. De wind suiste tussen de takken en de bomen leken wel reuzen met lange, kronkelende armen.

Bij de beuk zagen ze de eekhoorn. Hij zat op een tak en hield een noot stevig vast.

“Zoeken jullie de magische herfstboom?” piepte hij. “Dan moeten jullie eerst mijn raadsel oplossen!”

Hij wees naar een stapel bladeren.

“Er liggen **15 bladeren** op de grond. De wind blaast er **6** weg. Hoeveel blijven er liggen?”

“**9!**” riepen Mila en Sem tegelijk.

De eekhoorn knikte tevreden en sprong naar beneden. Onder de bladeren lag een klein briefje.

*Zoek de steen die lijkt op een slapende beer. Tel vanaf daar **4 stappen** naar het oosten.*

De kinderen vonden de steen al snel. Hij leek inderdaad op een enorme beer die lag te slapen. Sem telde zijn stappen en bleef staan bij een omgevallen boomstam. Op de stam zaten **18 paddenstoelen**. Sommige waren rood met witte stippen, andere waren helemaal bruin.

Mila ontdekte een holletje onder de stam. Daarin lag een glazen potje met een opgerold papiertje.

“Er staat iets op!” zei ze.

*De sleutel ligt waar de herfstwind een geheim lied zingt. Zoek de boom met **11 takken** die naar de hemel wijzen.*

“Dat kan toch bijna iedere boom zijn?” zuchtte Sem.

Op dat moment klonk er een zacht geritsel. Een roodborstje landde vlak voor hun voeten. Het hipte een stukje verder en keek steeds achterom.

“Volgens mij wil hij dat we hem volgen,” zei Mila.

Ze liepen achter het vogeltje aan, langs **2** grote paddenstoelen, over een smal bruggetje en door een tunnel van goudgele bladeren.

Plotseling zagen ze een bijzondere boom.

Zijn stam glinsterde alsof er duizenden kleine lichtjes in verstopt zaten. Aan zijn takken hingen bladeren in alle kleuren van de herfst: rood, oranje, geel en goud.

“Dat moet hem zijn!” fluisterde Sem.

Rond de stam lagen **20** kleine dennenappels. In het midden stond een houten bordje met daarop een nieuw raadsel.

Ik ben geen vogel, maar vlieg door de lucht. Ik ben geen boot, maar drijf op het water. Wat ben ik?

“Een blad!” riep Mila.

Op hetzelfde moment begon de boom zachtjes te schitteren. Een gouden blad dwarrelde naar beneden en landde in Sems hand.

Op de achterkant stond: *Kijk omhoog.*

In de boom hing een klein zilveren sleuteltje aan een rood lint. Sem klom voorzichtig op een lage tak en pakte het.

“Gevonden!” juichte hij.

Maar toen klonk er een diepe stem uit de boom.

“Wie mijn geheim wil kennen, moet laten zien dat hij de herfst begrijpt.”

Mila en Sem keken elkaar verbaasd aan.

“De herfst is niet alleen regen en koude wind,” zei Mila voorzichtig. “Het is ook de tijd waarin de natuur zich voorbereidt op de winter.”

“En waarin dieren voedsel verzamelen,” vulde Sem aan. “En bladeren van kleur veranderen!”

De boom begon te lachen. Het klonk als het ritselen van duizenden bladeren tegelijk.

“Jullie hebben het begrepen!”

Met het sleuteltje opende Sem een klein deurtje in de stam. Daarachter lag een prachtig houten doosje. Toen Mila het opende, dwarrelden er lichtgevende herfstblaadjes uit. Ze zweefden om de kinderen heen als kleine vuurvliegjes.

In het doosje lagen **5 gouden eikels**, een handgeschreven brief en een piepklein belletje.

Mila las de brief hardop voor.

Beste herfstzoekers,

Jullie hebben bewezen dat echte schatten niet altijd van goud zijn. Soms zijn ze de verwondering die je voelt als je goed om je heen kijkt.

Wie de natuur met aandacht bekijkt, ontdekt iedere dag iets bijzonders.

Neem de eikels mee en plant ze op een plek waar ze rustig kunnen groeien.

De magische herfstboom

Sem schudde voorzichtig met het belletje. Het maakte een helder geluid en plotseling begon het overal om hen heen te dwarrelen.

Er verschenen **14** kleine lichtjes tussen de bomen. Ze dansten door de lucht en vormden samen een gouden hart.

“Wauw!” fluisterde Mila.

Maar toen klonk er in de verte een klok.

“Het is al bijna donker!” riep Sem.

Ze renden terug naar huis. Onderweg vonden ze nog **8** kastanjes, **16** gele bladeren en **10** eikels. Bij het schoolplein namen ze afscheid van het roodborstje, dat nog één keer vrolijk piepte.

Thuis legden ze de gouden eikels op de vensterbank.

De volgende ochtend keek Mila naar buiten en hapte naar adem.

In de tuin stond een piepklein boompje. Aan één tak hing een gouden blad dat zachtjes schitterde in het ochtendlicht.

Aan het blad zat een briefje.

Tot de volgende herfst, dappere herfstzoekers!

En helemaal onderaan stond nog één laatste getal: **13**.

Waarom juist dat getal?

Dat wisten Mila en Sem niet.

Maar diep in het bos ritselde de magische herfstboom zachtjes. En heel even leek het alsof hij glimlachte...

